

[Duetoft]

Jeg har meget vanskeligt ved at tage hr. Gades argumenter omkring demokratiet særlig alvorligt. Hr. Gade ved godt, at jeg i Markedsudvalget har kæmpet hårdnakket for, at Danmark skulle gå ind for et stærkere Europa-Parlament.

Vi ville gerne have haft lovgivningsmagten flyttet over i Europa-Parlamentet i stedet for at have den i Ministerrådet. Vi ville gerne have en egentlig initiativret for Europa-Parlamentet, men det ville et stort flertal i Markedsudvalget ikke være med til.

Når jeg har problemer med at tage hr. Gades argumenter alvorligt, skyldes det, at der er et stort dansk flertal, der har sagt, at det ikke skulle være sådan. Derfor har Danmark arbejdet for, at Europa-Parlamentet ikke skulle være så stærkt, og vi har fået ret.

Jeg er godt klar over, at hvis hr. Gade havde oplevet, at man i unionsforhandlingerne sydpå havde fået et meget stærkt Europa-Parlament, så ville SF nu have stillet sig op og sagt: Der kan man bare se, nu er Danmark blevet underkendt på det område. Men nu fik Danmark sin vilje, desværre, på det område, og så bruger hr. Gade det argument til at sige: Der kan I se, de vil ikke være med til demokratiet. Jeg synes, der er en smule dobbeltmoral i den form for argumentation, hr. Gade.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Gade. For det første: Ønsker hr. Gade, at Sverige og Finland bliver medlemmer af EF, eller ej? Hvis hr. Gade ønsker, at de bliver medlemmer af EF, dvs. af Unionen, tror hr. Gade så, at det vil være bedst for deres optagelse, om Danmark stemmer ja eller nej den 2. juni?

Jeg har yderligere et spørgsmål vedrørende artikel 138 B, som hr. Gade kan finde i lovforslag nr. L 240, side 36, hvor der står: »Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag . . .«. Her er altså en begrænset initiativret. Er det en forbedring af demokratiets vilkår, eller er det en forringelse i forhold til den gældende Romtraktat, som hr. Gade nu er så glad for?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Kofod-Svendsen, at den begrænsede initiativret, EF-Parlamentet har fået, er en begrænset forbedring, når SF går ind for, at EF-Parlamentet har initiativret, det er klart.

I øvrigt er det originale i SF's bidrag til denne diskussion det, vi fremlagde i vores udspil til et memorandum. Sådan et udarbejdede vi rent faktisk i SF. Og heri var netop initiativret en vigtig del, herunder også, at de nationale parlamenter skulle have initiativret, retten til at sætte en sag på EF's dagsorden, at vi ikke skal have impotente parlamenter i medlemslandene. Det forslag skal selvfølgelig ses i sammenhæng med en initiativret for EF-Parlamentet.

Derfor er der ingen problemer, hr. Duetoft, i SF's argumentation. SF har ikke siddet med hænderne i skødet i diskussionen om, hvordan EF skulle ændres. Vi har haft vores egne udspil, og det ved Markedsudvalget også godt. Et af de steder, hvor vi har været helt enige med resten af Folketinget, er, at vi har sagt nej til et forsvarssamarbejde i EF. Desværre er det endt med, at nogle har ombestemt sig og er blevet tilhængere af det.

Hr. Niels Helveg Petersen siger om de nordiske synspunkter, at her står vi svagt i SF. Jeg forstår, at mange fra jasiden bruger det skruppelløst, at jaet fører direkte til, at de nordiske lande nu bliver sammenknyttet. Der skelner hr. Niels Helveg Petersen ikke mellem befolkningernes synspunkter og regeringernes/parlamenternes, og det var hele pointen i mit indlæg. Opinionsundersøgelser i Sverige viser, at der er et massivt flertal i den svenske befolkning, der ikke ønsker at forpligte sig på en forsvarspolitik. Det er da forståeligt i et land, som har været erklæret neutralt, men måske er på vej fra det.

Det, der er SF's synspunkt, er, at i en situation, hvor vi kan frigøre os fra forsvarsforpligtelsen og dermed skabe en ny struktur i samarbejdet, vil det være lettere for den svenske befolkning at tilslutte sig en status som den, Danmark kan tilkæmpe sig med et nej, end at sige ja til Unionen.

Dermed har jeg sådan set også svaret på hr. Kofod-Svendsens spørgsmål til mig, om vi ønsker, at Sverige og Finland bliver medlemmer. Jeg tror, det var bedst for Danmark at have de